summasid kui eelmisel aastal. Aasta teisel poolel ei liikunud hinnad keskmiselt enam alla kindlustatud normi. Kui hindade ja tootmiskulude suhe edaspidi ei halvene, siis põllumajanduse toetamise aktsioon on seega liginenud oma loomulikule lõpule. Põllumajandussaaduste hindade kindlustamine on leidnud väga erinevaid hinnanguid. Viimase aasta tulemused lubavad siiski kinnitada, et see tunduvalt on kaasa aidanud põllumajanduse tootmisvõime jaluleseadmiseks, tootmise aktiivsuse tõstmiseks ja inimtööjõu rakendusvõimaluste laiendamiseks. Põllumajanduse ostujõu säilitamisest said kasu ka teised majandusalad ja riigikassa. Toetuse ulatus püsis kogu möödunud aja jooksul tunduvalt kitsamates piirides kui teistes Eestiga sarnlevais riiges. Toetusprobleemi hinnangul ei tule mitte lähtuda ainult puhtvormiliselt, s. o. väärtuste üleandmise seisukohalt ühele alale teiste arvel, vaid ostujõu suurendamise vajadusest rahvamajanduse kogukäibe elustamiseks. Põllumajanduse tootmisvõime säilitamine ja ostujõu tõstmine oli üheks tähtsamaks eelduseks siseturu arvel toimunud tegevuse-laiendamisele tööstuses, sest kogu ostjaskonnast on arvuliselt ligi 60% seotud põllumajandusega.

Tööstus. Tööstuslik tegevus möödunud aastal oli peaaegu kõigil aladel eelmistest aastaist tunduvalt aktiivsem. See väljendus nii tööstustööliste arvu suurenemises kui ka toodangu tõusus. Soodus konjunktuur tööstuses oli tingitud osalt üldise olustiku paranemisest välisturgudel, veelgi enam aga nõudmise elavnemisest siseturul. Siseturu mahu suurenemist tööstuskaupadele põhjustas ühelt poolt ostujõu tõus põllumajanduses ja teisalt tööstusalal töötajate sissetulekute kasvamine. Möödunud

Eesti kroonika 1935, lk. 44